

Vapautetut

Tiedotuslehti 4/2005

Jyväskylän Katulähetys ry

Siunattua joulun aikaa

Kiitos kuluneesta vuodesta

Tämäkin vuosi on lähestymässä loppuaan ja meidän jokaisen pitäisi tehdä jonkinlainen yhteenveto ja pysähtyä miettimään kulunutta vuotta ja niitä asioita ja tehtäviä, joissa onnistuimme ja myös niitä, joissa olemme epäonnistuneet. Kaikki meidän mielestä pieleen menneet asiat eivät välttämättä olekaan Taivaallisen Isämme suunnitelmien mukaan menneet vikaan, vaan ne ovat niitä asioita, joissa meidän tulisi luottaa siihen, että Isämme armossaan korjaa tekemämme virheet ja kääntää kaiken parhainpäin.

Meidän tulisi myös muistaa se sinnikkyys, rakkaus ja armollisuus, joka on niillä katulähetystyöntekijöillä, jotka ovat aikoinaan aloittanut tämän työn vuosikymmeniä sitten. Olemmeko pysyneet alkuperäisessä näyssä, jonka yhdistyksen perustajat meille perinnöksi ovat jättäneet.

Kaikki mitataan tänä päivänä rahassa ja mammonassa, mutta ihmissielua sillä ei voi mitata. Eä myöskään työtä, jota teemme tänään asunnottomien, syrjäytyneiden, päihteiden käyttäjien ja niiden keskuudessa, jotka kokevat, että heiltä puuttuu jopa ihmisarvo. Meidän tehtävämme on auttaa heitä kykyjemme ja voimavarojemme mukaan, jotka olemme itse kukin Jumalalta saaneet.

Pekka Arposuo

Tarvitsemme rukousta ja kääntymistä, jotta jaksaisimme kestää ja säilyttää uskon ja rakkauden, ettemme menettäisi Jumalalta saamaamme näkyä..

Rohkaiskaamme ja kannustakaamme toisiamme pyytämään, että Herramme antaa meille armossaan uutta intoa ja näkyä katulähetystyöhön. Jeesus on antanut meille tehtävän viädä evankeliumin sanoma kaikkeen maailmaan, teille ja aitovierille. Jumala yksin tietää miten olemme onnistuneet menneenä vuonna. Iloitsen, että joidenkin elämä on muuttunut parempaan suuntaan, kun Jeesus on saanut tulla heidän elämänsä Herraksi.

Kunpa meilläkin olisi rakkautta toisiamme kohtaan niin kuin oli tuh-

laajapojan isällä, kun hän syli avoimna juoksi poikaansa vastaan. Sitä ennen poika oli kohdannut toisenlaisen rakkauden. Sikalanomistaja oli kieltänyt liekö omassa vai taivaallisessa viisauudessa ja rakkaudessa syömästä sikojen ruokaa. Tuhlaajapoika meni itseensä ja sai kokea rakkauden rajojen ääripäät. Näiden rajojen välissä meidänkin on turvallista vaelttaa.

Meidän tulee varoa olemasta tuhlaajapojan vanhempi veli, joka vihoitteli isän osoittamasta rakkaudesta ja muistaa että meillä kaikilla on oikeus palata harharetkiltämme Taivaallisen Isämme rakastavaan, anteeksiantavaan ja armahtavaan syliin.

Kaikki tämä on osaksemme tullut Golgatan keskimmäisen ristin kautta, jolla Jeesus ristiinnaulittiin. Jeesus antoi henkensä meidän syntisten puolesta. Hän täytti lain ja toi armon ja anteeksiantamuksen synneistämme. Jeesuksen tuoma armo on otettava vastaan henkilökohtaisesti jo tämän elämämmme aikana.

Haluan sydämestäni kiittää ja siunata kaikkia työntekijöitä, vapaaehtoisia, pullakirkon pitäjiä, esirukoilijoita ja rukoilla Jumalan läsnäoloa kaikissa elämän tilanteissa tulevana armonvuonna 2006

Työntekijöiden virkistysmatka toteutettiin syys-lokuun vaihteessa Saarenmaalle. Yläkuvassa sauvakävelyllä Petri Arho, Esko Jantunen ja Mika Florin.

Yläkuvassa Ismo Hirvivuori ja Pekka Arposuo.

Vasemmalla Lauri Manner, Petri Arho ja Johanna Aarnos.

Sininauhaliitolle uusi hallitus ja uudet säännöt

Sininauhaliiton hallitus vaihtui. Keski- viikkona 16. marraskuuta Hollolas- sa pidetty syyskokous hyväksyi liitolle täysin uudistetut säännöt, jonka joh- dosta koko hallitus valittiin uudestaan. Uusien sääntöjen mukaisesti hallitus valitsi keskuudestaan puheenjohtajan, kun aikaisemmin liiton kokous on teh- nyt puheenjohtajan valinnan. Uuden hallituksen koko pieneni kahdeksaan. Valituiksi tulivat:

- Puheenjohtaja, Ulla-Maija Nikula, toiminnanjohtaja (Rauman seudun Katulähetys),
- Leea Hiltunen, johtava hoitaja (Kristillinen terveys- ja raittiusjärjestö),
- Risto Kajaste, sosiaalijohtaja (Hämeenlinnan Sininauha),
- Raimo Leppälä, evankelista (Kris- tillinen Alkoholisti- ja Narkomaaniryö, KAN),
- Vesa Lehtelä, toiminnanjohtaja (Pirkanmaan Sininauha),
- Risto Närhi, toiminnanjohtaja (Laukaan Väentupa),
- Johannes Niska-Virta, kehittämis- päällikkö (Helsingin Diakonissalaitos)
- Kari Lahti, toiminnanjohtaja (Vaa- jakosken Suvanto).

Varajäseniksi valittiin talouspäällikkö **Erja Moisio-Santamaa** (Jyväskylän Katulähetys) ja toiminnanjohtaja Jyrki Koskela (Tyynelän Kuntoutuskeskus).

Ensi vuoden teemana toivo

Uusien sääntöjen lisäksi syyskokous

hyväksyi myös tulevan vuoden strate- gian ja taloussuunnitelman. Painopis- te tulee olemaan ruohonjuuritason työskentelyn tukemisessa. Tähän yh- distetään Sininauhaliiton 70-vuotisjuh- lavuoden tapahtumat ja teemat.

Syyskokouksen yhteydessä pidetty Toivo-seminaari pohjusti liiton juhla- vuotta. Vuonna 2006 Sininauhaliitto täyttää 70 vuotta. Vuoden aikana he- rätetään kansalaisia puhumaan toivosta ja toivon perusteista. Seminaarissa ai- heesta luennoi juhlakirjan kirjoittaja tutkija Pekka Lund. Juhlavuoden mer- keissä järjestetään Toivon viikko.

Toiveenamme on, että kaikki jäsen- järjestöt pitävät kesäkuun ensimmäi- sellä viikolla avoimien ovien päivän, jolloin jalkaudutaan myös toreille ja ostoskeskuksiin viemään toivon vies- tiä. Tätä varten liitto toimittaa haluk- kaille jäsenjärjestöille materiaalia jaet- tavaksi ja valmiita esitteitä, joihin voi liittää omasta toiminnasta kertovaa aineistoa. Seurakunnille toimitetaan saarnapohjia toivosta sunnuntain 4.6. jumalanpalvelusta varten. Päivä on Toivon nimipäivä. Varsinainen pääjuh- la pidetään 6.10., jolloin julkaistaan myös juhlakirja toivosta. Kirjan on toimittanut tutkija Pekka Lund. Juhla- vuoden logo, aineistot ja ohjelma lä- hetetään jäsenjärjestöille heti ensi vuo- den alussa.

Lisätietoja: Tuula Huurresalo, tuula.huurresalo@sininauhaliitto.fi, puh. 040 5019 605

Vuosikokous- päätöksiä

Yhdistyksemme korkein päättä- vä elin, eli syyskokous oli koolla joulukuun 1. päivänä Takalaitto- massa. Läsnä oli 25 henkeä. Ko- kouksessa käsiteltiin säännöissä määrättyt asiat. Hallituksen jäsenis- tä äänestyksen tuloksena Ari Hak- karainen jäi pois ja uutena tuli Muuramen seurakunnan diakoni Päivi Kärkkäinen. Koko hallitus on seuraava:

Pekka Arposuo, puh.johtaja
2005-2006

Mirja Salminen varapuh.johtaja
2006-2007

Jäsenet:

Ahti Jylänki 2006-07

Lea Pietiläinen 2006-07

Artturi Anttila 2005-06

Helena Kusmin 2005-06

Sami Viinikainen 2005-06

Päivi Kärkkäinen 2006-07

Hallitus 2006

Puheenjohtaja
Pekka Arposuo
Yrittäjä
Huoltokuja3,
40800 Vaaajakoski
Puh. 0400-849 710
pekka.arposuo@
jyvaskylankatulahetys.fi

Varapuheenjohtaja
Mirja Salminen
Leipuri

Karsikkotie 3 D 56, JKL
puh. 014-271 465
elamatie@dlc.fi

Artturi Anttila
Eläkeläinen
Helokantie 7 B 27, JKL
puh. 040-779 5685
artturi.anttila@
jyvaskylankatulahetys.fi

Ahti Jylänki
Rakennusmestari
Uunitie 5,
40930 Kinkomaa

014-3742235,
044-0244532
jylangit@surfeu.fi

Päivi Kärkkäinen
Diakoni
(050) 594 3225
[paivi.karkkainen@
muuramensrk.fi](mailto:paivi.karkkainen@muuramensrk.fi)

Sami Viinikainen
Palveluohjaaja
Kankitie 10,
40320 Jyväskylä

Helena Kusmin
LTO/projektisihteeri
Saukkolahdentie 6,
41860 Rannila
014-828 422, 050 3031 532
hkusmin@joukoue.fi

Lea Pietiläinen
Diakonissa
Jyväskylä
Puh.050-5497027
lea.pietilainen@evl.fi

Syvistä vesistä pulppuaa lähde

● Kuka on tuo nuori nainen, jonka sielu on kuin perhosen hauraat siivet, joka lehahtaa lentoon mutta kohta jo putoaa maahan. Tuo jonka silmistä loistaa tähdet, mutta kohta jo maahan katseensa luo. Miten elämän lanka onkaan kietoutunut tuohon sieluun, joka on kokenut vankeuden ja vapauden, kuoleman tuskan ja taivaallisen valon. Hän joka on luonut kaiken on varjellut pimeyden ajan yli ja tuonut valoon sen joka valoa kaihtoi. Avannut oven sille, joka oven edestään sulki, avannut sylinsä sille, joka kuolemasta unelmoi. Kurkistakaamme **Leena Revon** elämäntarinaa.

Riittämätön lapsuus

Leena valmistui 23 vuotiaana taidekutojaksi Petäjävvedellä. Voisi kuvitella, että tuo hetki olisi ollut kuin keväinen auringonpaiste kukkaniityllä. Aina elämä ei kulje niin. Leena masentui ja sairastui samalla anoreksiaan, jota kesti yli 10-vuotta. Elämä oli tyhjää ja tarkoitusketonta. Syvimmällä painoi riittämättömyyden tunne. Se oli vaivannut koko elämän. Kodin vaatimusten alla suorituskeskeisyydellä ei ollut loppua. Mikään ei riittänyt, ihmisyiden lepo oli täysin kateissa. Ihmisen kestävyys on rajallinen ja yksi vaihtoehto on pako todellisuudesta. Se oli kiltteyteen sairastuneen tie.

Kadotettu todellisuus

Leena ei langennut alkoholiin, mutta hänestä tuli pilleristi. Todellisuudesta pois pillerien voimalla oli Leenan elämän löytö. Ei ollut väliä mitä ne pillerit olivat, tärkeintä oli pois pääsy. Elämän sietokyky oli ylitetty. Silti Leena kävi vielä töissä, mutta kemiallinen mielihyvä, oman itsensä turruttaminen ja vieroitusoireiden torjuminen tulivat elämän sisällöksi. Tämä tie

Leena Repo

vei vielä syvemmälle. Niin syvälle, että itsemurhayritykset astuivat kuvaan. Ensimmäinen oli avunhuuto, ”autta-kaa, en jaksakaan enää”. Viimeisen tarkoitus oli lopullinen pimeys, ellei elvyttäjä olisi ollut. Muistoihin on jäänyt sisikon tuskallinen huudahdus, ”... tule takaisin, tarvitsen sinua!”

Et voi paeta todellisuutta

Petäjävvedellä, maalaismiljöössä eli eräs baptistiperhe, jonka Leena tunsu etäisesti. Tälle perheelle Jumala puhui sisäisellä äänellä Leenasta. Heidän tuli ottaa Leena luokseen asumaan. Voiko se olla totta? he ajattelivat. Voiko tämä

olla Jumalan kutsu? He eivät uskaltaneet kieltäytyä. Sairaalan psykiatriselta osastolta Leena meni ensin viikonlopuksi perheeseen. Vaikka aluksi Leena kieltäytyi jo etukäteen kaikesta hengellisestä keskustelusta, perheen isä sanoi: ”Et voi paeta sitä todellisuutta, että Jeesus rakastaa sinua”. Padot aukenevat. Tuo hauras sielu kohtasi rakkauden lähteen ja janosi, janosi ja janosi yhä lisää. Kaksi päivää ja yötä he keskustelivat siitä hengellisestä todellisuudesta, jonka Jumala voi avata ihmiselle Sanansa ja Pyhän Hengen kautta. Yhtäkkiä Leena ymmärsi että hän oli ollut kauhea ihminen torjuessaan tietoisesti hengellisen todellisuuden lap-suudestaan saakka.

Haluatko tehdä elämällesi jotain?

Perheen isä kysyi ykskantaan: Haluatko tehdä elämällesi jotain? Jos, voit pyytää Jeesuksen tulemaan elämääsi. Miten, en osaa edes rukoilla Leena sopersi. Mies sanoi, että voit puhua kuin parhaalle kaverille. Mutta miten, sillä Leenalla ei koskaan ollut parasta kaveria. Samoihin aikoihin eräs Leenan uskova ystävä puhui siitä, että Jeesukselle ei tarvinnut suorittaa mitään. Ja juuri suorittaminen oli ollut Leenan elämän tärkein selviytymiskeino. Asia oli kokonaan toisin päin. Ansaitseminen oli selän kääntämistä Jumalalle. Armo avautui kirjain kirjaimelta. Ansioton – rakkaus – meidän – osaksemme. Leena rukoili, ”Jumala, jos tällainen kelpaa, niin ota omaksesi”. Kristuksen rakastava katse ristiltä voitti Leenan sielun omakseen. Leenalla ei ollut asuntoa ja seurasi kahden kuukauden jakso tuossa baptistiperheessä, jol-

loin Leena sai elää perheen keskellä ja nähdä mitä on elämä Jeesuksen kanssa. Miten asiat viedään Hänelle ja pyydetään Häneltä apua. Tämä oli tärkeä vaihe hengellisen kasvun alkuvaiheessa. Tapahtui juurtumista ja arvostus ihmisiä kohtaan kohosi.

Uskovan kasvu ja kärsimykset

Kohta näiden tapahtumien jälkeen Leena pääsi Lehijärvelle helluntaikonferenssiin ja liittyi aikanaan Helluntaiseurakuntaan. Seurasi tiivis viiden vuoden jakso hengellistä elämää, joka sisälsi nuorisokuorossa laulamista, pulakirkkojen pitämistä päihdesektorilla ja jatkuva seurakunnan tapahtumissa mukana oloa. Yhtäkkiä tapahtui puutoaminen. Kaikki jäi pois elämästä, paitsi yksi. Kristuksesta Leena ei luopunut. Tilanne oli kauhea ja samalla hän toivoi, että joku olisi tullut juttelemaan, mutta ei tullut. Seurasi hengellisen elämän erämaavaihe. Tällöin Jyväskylän

Katulähetys astui kuvaan. Leena pääsi matkalle Liiton talvipäiville Turkuun ja sen jälkeen Takalaittomaan työharjoitteluun. Hän sai myös vahvaa tukea haakeutua kouluttautumaan sosiaalialalle. Seurakuntaan takaisin meno oli yllättävän vaikeaa. Leena koki että hänen koko uskoansa epäiltiin, tuossa täydellisten joukossa. Kuitenkin Jumala veti häntä hyvydellään ja rakkaudellaan takaisin. Nyt Leena on aloittanut opinnot Sosiaali- ja terveystieteiden oppilaitoksessa. Hänestä tulee lähihoitaja ja alun kipurien jälkeen menestys on ollut rohkaisevaa. Koko Leenan elämä on ollut Jumalalta tullut ihme, miten Hän on voinut kääntää tuon hauraan sielun iankaikkiseen iloon, näkemään koko elämän rikkouden, kokemaan ihmisen arvon, myös lähimmäisissään. Se on suuri kiitoksen ja ilon aihe ja lahja. Leena siunattiin vapaaehtoiseen katulähetystyöhön Katulähetysliiton Kuopion kesäpäivillä elokuussa -05.

Seppo Riikonen

Ruoka-apu jouluna 2005

Joulukassit jaetaan joulunalusviikolla sekä joulun jälkeisellä viikolla

Tänä vuonna perinteistä poiketen ei jaeta jouluruokaa jouluaattona. Sen sijaan Ruokapankki Jokapäiväisen leivän asiakkaat saavat muun ruoanhaun yhteydessä ylimääräistä jouluruokaa jou-

lunalusviikolla sekä viikolla joulun jälkeen.

Ruokapankki Jokapäiväinen Leipä toivottaa kaikille asiakkailleensa ja yhteistyökumppaneilleensa hyvää joulua ja onnelista uutta vuotta 2006.

Yhteystiedot:

Puhelin ja sähköposti:
Projektipäällikkö

Laura Luukko
040-5052569
laura.luukko@jyvaskylankatulahetys.fi

Projektityöntekijä
Rauno Kosonen
040-5052926
rauno.kosonen@jyvaskylankatulahetys.fi

Postiosoite:
Jyväskylän katulähetys
Ruokapankki
Jokapäiväinen Leipä
Sammonkatu 5
40100 Jyväskylä

Pankkiyhteys:
Jyväskylän Katulähetys ry
Jokapäiväinen Leipä
Sampo 800016-1404511

Keijo "Otto" Kohonen pääsi perille

Lauantaina 19.11.2005 päättyi äkillisesti paloiesimies **Keijo Kohosen** maallinen taival, pitkäaikaisen sairauden murtamana Muuramen hoitokoti Kotirannassa.

Keijo Kohonen, jonka vanhemmat saapuivat evakkoina Karjalasta Sortavalan maalaiskunnasta, syntyi 25.1.1942 Jyväskylässä. Jossa hän sai viettää koko elämänsä.

Keijon palomiehen työura alkoi jo poikana, jolloin hän osallistui Jyväskylän vapaapalokunnan toimintaan. Täysi-ikäisyyden saavutettuaan hänelle avautui pitkäkestoinen työpaikka palolaitoksella, josta hän täysin palvelleena siirtyi eläkkeelle 1.3.1997 paloiesimiehen tehtävistä. Sivutoikseen Keijo ajoi myös taksia ja teki erilaisia töitä Maximedialle.

Vuonna 2001 Keijo sairastui parkinsonintautiin.

Keijon vapaa-ajan harrastuksiin kuuluivat kalastus, metsästys ja veneily sekä heikompien veljien ja sisarten tukeminen raittiuteen. Erityisenä harrastuksena Keijo opiskeli myös venäjän kieltä. Venäjän kielestä Keijolla oli suuri apu, kun hän sai osallistua Jyväskylän kaupungin valtuuskuntaan Jaroslavin matkoilla.

Keijo halusi panostaa myös lapsiinsa. Usean vuoden aikana hän toimi JyP HT:n juniorivalmentaja poikansa

Keijo Kohonen

Tommin joukkueessa.

Keijon sydäntä lähellä olivat myös yhteiskunnalliset asiat. Vuodesta 1975 alkaen hän toimi erilaisissa luottamustehtävissä Jyväskylässä. Hän toimi lähes kymmenen vuotta rakennuslautakunnan puheenjohtajana sekä yhden kauden kaupunginvaltuutettuna ja kaksi kautta varavaltuutettuna. Herastuomarin arvon hän sai vuonna 2003 toimittuaan lautamiehenä kymmenkunta vuotta Jyväskylän tuomiokunnassa.

Keijo opittiin tuntemaan suorasekkäisenä, oikeudenmukaisena ja yhteistyökykyisenä henkilönä niin virkatyössään, lautakuntatyössään kuin asuntoasiain

lautakunnassa ja muissakin luottamustoimissaan sekä vähäosaisten auttamisessa ja muillakin elämänsä aloilla.

Keijon seurassa harva pääsi pitkäkestymään. Keijon humoristinen elämänote veti puoleensa. Viimeiseen asti hän yritti löytää asioihin posititiivisen puolen.

Eläkkeelle jäätyään Keijo hoiti vapaaehtoisena Jyväskylän Katulähettyksen Myllyjärven asuntoyksikön yövalvontaa sairastumisestaan huolimatta ja itseään säästämättä. Monet yöt Keijolta kuluivat päihdeongelmaisten asukkaiden kuuntelemiseen ja ohjaukseen elämässä.

AA-kerhon myötä myös hengelliset asiat tulivat Keijolle tärkeiksi. Hän toimi Jyväskylän kaupunkiseurakunnassa mies- ja diakoniatyössä sekä Suomen Gideonissa raamatuntutustustyössä. Vapaaehtoistoiminta ulottui myös Katulähettyksen hallituksessa toimimiseen.

Keijon humoristista ja isällistä persoonaa jäivät kaipaamaan aikuistuneet lapset Tommi perheineen, Sanna perheineen, sisar perheineen, katulähettyksen työntekijät sekä lukuisa ystävien ja sukulaisten joukko eri puolilla Suomea.

Erkki Arvaja

19.11.2005

Ottopoika

Otto tutuille, tutulla tavallaan, kertoi asioistaan omalla ajallaan. Kertoili juttuja myös Jyväskylän öistä, välillä niistä, välillä valtuustotöistä. Mutta . . . , mikä jäi Otosta parhaiten mieleen? Miksi jäin nojaamaan Oton ovenpieleen. Alta kulmain näin viekkaan hymynhäivän, se mitäs se sisälsi, pelasti seuraavan päivän.

Jupi

Keijo Kohosen siunaksen toimittivat Arvi Tuomi ja Meri Tirroniemi.

Afgaanien kulttuurijuhla

Keskus.srktalossa

Pyhäinpäivänä 5. lokakuuta vietimme Afgaanien kulttuurijuhlaa keskus-seurakuntatalon juhlasalissa.

Mittavan tilaisuuden järjestelyt oli suoritettu yhteistyössä kaupunkiseurakunnan ulkomaalaistyön, Katulähetyksen Linkki-ulkomaalaistyön ja Afgaanien kulttuuriyhdistyksen kanssa. Paikallisessa Afgaaniyhdistyksessä on lähes 250 jäsentä ja se onkin yksi suurimpia ulkomaalaisryhmiä kaupungissa.

Ramasan juhlatilaisuuteen oli saapunut parisen sataa pakolaisina Afganistanista maahanamme saapunutta miestä ja naista lapsineen. Afgaani yhdistyk-

sen puheenjohtaja Momeni Zialaqhuk ja koko yleisö toivotti seurakunnan maahanmuuttajadiakoni Mirja "Kutti" Hytösen ja katulähetyksen Seppo Riikosen ja Esko Jantusen aplodien kanssa tervetulleeksi. Esko Jantunen toi yhdistyksemme terveiset juhlakansalle. Venäjän kielellä lausutut sanat tulkattiin darin kielelle.

Juhlakansa sai nauttia runsaasta kulttuuriohjelmasta, puheista, runoista, kansantansseista sekä esiintymään kutsutun laulutaiteilijan kansallista lauluista. Väliajalla järjestetty kahvitus oli afgaanimaiseen tapaan hyvin vie-

raanvarainen eikä unohtanut myöskään ilahduttavan runsasta lapsiyleisöä. Afgaanit kuten muutkin etniset ryhmät osaavat juhlaa ja viettää aikaa yhdessä. Tämän kertainenkin juhla kesti lähes kuusi tuntia. Tällainen kulttuurien välinen kohtaaminen tuo aitoa iloa pakolaisten arkeen, auttaa kotoutumisessa ja on myös omiaan poistamaan ennakkoluuloja eri kansanryhmien väliltä.

Teksti ja kuvat:
Esko Jantunen

Yhteisövalmennus tuli EcoCenteriin

● Työvalmennussäätiö Tekevä tarjosi Katulähetykselle yhteistyön merkeissä neliviikkoista työvalmennusjaksoa EcoCenterissä työllistetyille. Päihkeen projektityöntekijä Jouko Lehtimäki kävi asiantuntevasti ja osallistujia keskusteluun rohkaisten läpi päihderiippuvuuden sen seitsemät kiemurat. Koko opintojakso toteutettiin ns. learning cafe – tyyppisesti, jossa oli jatkuva kahvitarjoilu ja pöydissä istuvat ryhmät kirjoittivat ja kokosivat ajatuksena paperisiin pöytäliinoin. Katulähetyksessä pohditaan nyt, voitaisiinko opittaa yhteisövalmennusmallia toteuttaa EcoCenterissä esimerkiksi kaksi kertaa vuodessa. Yhteisövalmennusjakson kävi läpi kaikkiaan 25 henkilöä, joukossa myös työnjohtajia ja Katulähetyksen toiminnanjohtaja.

Jouko Lehtimäki selvitti heti kätellyssä, ettei hän ole tullut paikalle kaikkitietävänä asiantuntijana, vaan vuorovaikutusta etsivänä opastajana.

“Haluan herättää kysymyksiä ja saada aikaan keskustelua. Tarkoitus on, että neljän tapaamisen jälkeen ajatlemme itse elämäämme suhteessa päihteisiin. Kaikillahan täällä olevilla ei ole päihdeongelmaa, mutta täällä esille tulevilla asioilla on kyllä heijastumaa muillekin elämänalueille”, Lehtimäki selvitti kerran viikossa tapahtuneen yhteisövalmennuksen ideaa.

Yhteisövalmennus räätälöitiin Katulähetyksen omiin arvoihin: kristillisyyteen, yhteisöllisyyteen ja vastuullisuuteen. Kankaalle heijastettu riippuvuuden puu – kuva sai osallistujat miettimään riippuvuusongelmaa kokonaisuudessaan, oli sitten kysymys päihteisestä, työstä, pelaamisesta, television tölöttämisestä tai muista turhautumisiin haettavista lääkkeistä. Oireet olivat

Tekevän projektityöntekijä Jouko Lehtimäki houkutteli osallistujat keskustelemaan riippuvuusongelmista ja yhteisen vastuun ottamisesta. Lehtimäki oli taitava ryhmän vetäjä, mutta eivät Katulähetyksen työllistetytkään aivan hiljaisimmasta päästä ole.

puun oksia, tunteet – erityisesti häpeä – olivat juuria ja tunneperäinen hyväksikäyttö maaperänä. Riippuvuusongelma voi lähteä liikkeelle pienestä; kenenkään tunteita ei oteta aina oikein vastaan jääme ilmaisemattomien tunteiden “nalkkiin”.

Vetäjä otti esille mielenkiintoisen sosiaalisen lainalaisuuden.

“Jos Erkillä on vaikeuksia, se johtuu hänen persoonastaan ja jos minulla on vaikeuksia, se johtuu olosuhteista”, Jouko Lehtimäki latasi ja osoittele sormellaan toiminnanjohtaja Arvajaa. Viesti meni perille, me pakoilemme vastuuta omista ongelmistamme ja syyllistämme vaikeuksiin joutunutta automaattisesti.

Tekevällä otettiin ensimmäisiä askeleita kohti yhteisövalmennusta vuoden 2003 alussa, kun säätiössä mietittiin keinoja vahvistaa yhteisöllisyyttä ja kehittää samalla päihdeongelmaisten hoitoonohjausmalli. Valtakunnallisen yhteisövalmennuskoulutuksen ajoittuminen samaan saumaan tarjosi oivat mahdollisuudet päästä asiassa eteen-

päin. Jo seuraavana vuonna valmennus toteutettiin Katulähetyksessä koetulla mallilla, päivän pituisina valmennustapahtumina.

Uusi hoitoonohjausmalli saatiin valmiiksi Tekevällä tämän vuoden aikana. Yhteisöllinen valmennusprosessi tukee hoitoonohjausta, sillä nyt päihdeongelmiin yhteisössä tiedostetaan valmennuksen aikana, päihdeongelma on sairaus, johon on saatavissa tukea ja hoitoa. Vanhakantaisesti rangaistusmentaliteetista on siirrytty hoidolliseen tapaan hoitaa päihderiippuvuutta.

Tekevällä on saatu jo kokemuksia yhteisövalmennuksen toiminnasta. Valmentajien näkökulmasta jälkepäin arvioiden koulutustapahtumat olivat kokoonpanoiltaan, asenteiltaan ja tunnelmiltaan jonkin verran erilaisia, vaikka valmennuksen keskeiset menetelmät ja sisällöt olivatkin yhteneviä. Jotkut ryhmät olivat aktiivisia keskustelijoita ja toiset ryhmät tarvitsivat tiiviimmin tukevaa otetta käsiteltävien asioiden prosessoimiseksi. Silloin tällöin yhteisövalmentaja törmäsi myös

jyrkkiin asenteisiin, jotka juontuivat vahvasti tunnelähtöisestä suhtautumisesta erityisesti käsiteltäessä huumeita.

Päihdeasioista puhuminen näyttäisi koulutusprosessin jälkeen helpottuneen Tekevässä. Yhteisövalmennus loi yhteistä ymmärrystä valmentajien ja valmentautujien välille ja antoi kuin luvan puhua päihdeasioista työvalmennuksen arjessa. On arvioitu, että yhteisöllisyys työvalmennusyksiköissä on vahvistunut ilmeten aiempaa syvempänä vastuunottona valmentautujatovereista. Jo tässä on tavoitetta kerrakseen myös Katulähetyksessä.

Eero Tolvanen

Kahvi laukaisee kielen kannat – yhteisövalmennuksessa kahvia oli tarjolla koko ajan, sillä learning cafe – menetelmässä keskustellaan kuin kahvilassa ikään.

Asunottomien yötä vietettiin Kalliomäessä

Nuotiotulet syttyivät klo 19, jonka jälkeen Jyväskylän maalaiskunnan silmätekevät tulivat paikalle pohtimaan kunnan asunottomien tilannetta.

Useissa puheenvuoroissa tuotiin esille hyvä yhteistyö katulähetyksen kanssa. Kalliomäen puolesta vieraita olivat kestittämissä Liisa Saarnivaara-Soini ja Olli Mäki.

Mukana keskustelemassa olivat Jyväskylän maalaiskunnan valtuuston puheenjohtajat Pauli Partanen, Jouko Asikainen ja Paavo Luukkonen sekä apulaiskunnanjohtaja Erkki Talvitie, Jyväskylän mlk:n Vuokratalot Oy:n hallituksen varapuheenjohtaja Vesa Ahonen ja maaseurakunnan kirkkoherra Arto Viitala.

Musiikista huolehtivat duo Erkki Meskanen & Arja Mähönen. Savusauna oli lämpimänä kello 17 alkaen.

Illan päätteeksi oli kahvi-, tee- ja mehutarjoilu.

Liisa Saarnivaara-Soini toivotti tervetulleeksi kunnanvaltuutetut.

Nuotiotuli antoi lämpöä.

Kutsumuksen poluilla

● Ihmisen tie ei aina kulje niissä suunnitelmissa, joita itsemme laadimme. Perheen elämä voi muuttua onnettomuuksien ja menetysten kautta perusteellisesti. Lisäksi lapsuuden ihanneammatit vaihtuvat usein toisiksi iän karttuessa ja opintojen edetessä.

Näin kävi myös minulle. Elin lapsuuden varsin puutteellisissa oloissa. Isäni kuoli tuskin keski-ikään ehdittyään vuonna 1957. Kuoleman vietyä perheestä isän, se merkitsi köyhyyttä ja leivän puutetta. Meitä jäi puutteen keskelle äitini ja kaksi sisartani. Nuorempi sisareni kuoli pian isän kuoleman jälkeen leukemiaan. Niinpä elämä haastoi meidät vanhemman sisareni kanssa jo nuorena ottamaan vastuuta omasta pärjäämisestä. Uskoontuloni 13-vuotiaana loi vahvan kristillisen perustan elämälleni. Kotiseurakunnakseni tuli Lahden Helluntaiseurakunta, jonka jäsenenä kasvoinkin kymmenisen vuotta. Tuona aikana olin aktiivisesti mukana katulähetys- ja teetupatoiminnassa.

Ammatinvalinnan tullessa ajankohitaiseksi valitsin auton asentajan opinnot, jotka suoritin Lahden ammattikoulussa. Valmistuin asentajaksi vuonna 1969. Sittemmin työskentelin kuljetusfirman korjaamolla ja metallitehtaan laitospäällikönä. Sisäinen kutsumus ei kuitenkaan antanut rauhaa. Tuo aika oli valmistautumista evankeliumin työhön. Sittemmin Lahdessa vuonna 1973 alkanut seurakuntatyö kesti yhteensä yli kaksikymmentä vuotta. Vuonna 1974 lähdin seurakuntatyöhön Ivaloon. Noina aikoina avoimuuden Hannelen, lahtelaisen sairaanhoitajan kanssa. Lahdesta lähdettyäni palvelin Ivalon, Pyhäjärven, Orimattilan ja Toivakan helluntaiseurakuntien paimenena. Toivakan seurakunnan työyhteyden päätyttyä jäimme neljän lapsemme koulu- ja vaimon työkuvioiden tähden asumaan Toivakkaan. Perustin käsityöalan yrityksen ja kävin kivenhionnan ja pronsivalun peruskurssit Mikkelissä ja Ota-

Lähihoitaja / päihdetyönohjaaja Veikko Ripatti työssään TESSIO Backassa. Veikon työ on paljolti hengellisten ryhmien pitämistä ja työterapiatoiminnan ohjaamista. Kuvassa asennellaan taulunkehystyslaitteita paikalleen.

vassa. Käsityöalalla työskentelin viitisentoista vuotta perustaan tuona aikana käsityömyymälän ja pienen kahvilan Toivakan keskustaan.

Paluu kutsumuksen työhön

Koskaan ei kutsumus sananjulistajaksi ole sammunut. Käsityöala olisi voinut viedä mukanaan, mutta Jumala näki toisin. Sairastuin epoksiliimasta vaikeaan ihoallergiaan ja käsityöläisen ammattini kariutui siihen. Lääkärit totesivat selkeästi, että kaikki käsityön tekeminen on nyt loppu, sillä allergian paraneminen ei ole mahdollista liimojen osalta ja kaikki pöly ylläpitää sitä. Ei muuta kuin yritys pakettiin ja viisi vuotta kestänyt liiketoiminta myyntiin. Vakuutusyhtiö tarjosi uudehkon koulutusta ja samalla perheenä rukoilimme johdatusta vaikeaan tilanteeseemme.

Hoitoalan kautta kutsumuksen työhön

Opiskelu uuteen ammattiin tapahtui odotettua kivuttomammin. Ammatti- valinnan psykologit suosittelivat seura-

kuntatyön kokemuksen pohjalta sosiaali- ja terveysalaa. Niin sitten heittäydin "tuulen vietäväksi" ja löysin pian itseni Sisälähetysseuran oppilaitoksesta Pieksämäeltä opiskelemasta mielen- terveys- ja päihdetyön lähihoitajaksi. Opiskelu-aika oli mielenkiintoista ja hyvin avartavaa. Moni seurakuntatyössä näkemäni asia ja käsitys ihmisyydestä muuttui perusteellisesti. Koulutus ja työskentely työssä oppimispaikoissa opetti näkemään ihmiselämän monet kasvot uudella tavalla. Ymmärtämys ja armahtava mieli saivat lisätilaa ja Jumalan sana alkoi elää jälleen ruohonjuuritasolla. Paluu nuoruuden hengelliseen työhöni, kadun kansan ja vähempiosaisten pariin, oli alkanut.

Kan-kodilta Jyväskylän katulähetykselle

Valmistuttuani etsin työpaikkoja, laitoin hakemuksia joihinkin vanhustyön yksiköihin saamatta vastakaikua. Rukoilin samalla ja päätin jättää työpaikan haun Jumalan haltuun. Kymmenen minuuttia tuosta rukouksesta, soitti Kristillisen alkoholisti- ja narkomaanitö ry:n (Kan: ry) toiminnanjohtaja

Kari Hiltunen ja pyysi minua Pyhänsivun hoitokotiin ohjaajaksi. Vajaat kaksi vuotta työskentelin Kan- kodilla Muhoksella. Työ oli haastavaa ja myös antoisaa. Työtiimimme oli hyvä ja motivoitunut. Syksyllä Kan:ry luopui Pyhänsivun hoitokodista lähinnä sen vanhojen rakennusten ja kalliiksi muodostuneitten ylläpito- ja korjauskustannusten vuoksi. Jäin työttömäksi ja otin yhteyttä Jyväskylän katulähetyksen toiminnanjohtajaan Erkki Arvajaan. Jonkun ajan päästä Arvaja soitti ja pyysi neuvotteluihin mahdollisesta Tessio Backa- laitospäästä Tessio Backan päihdetyöntekijän paikasta. Pääsimme sopimukseen ja 17.10. olin Tessio Backassa töissä. Monien uusien työntekijöiden saman-aikainen tulo Tessio Backaan aiheutti oman oppimisensa ja työkuvioiden sisäistämisen. Pääpiirteissään kukin meistä on jo löytänyt oman toimenkuvansa ja työ on lähtenyt etene- mään.

Uuteen työyhteisöön sopeutuminen ei ole ollut vaikeaa, sillä Tessio Backan ja Kan- kodin toimet eivät kovin paljon poikkea toisistaan. Ero näiden päihdetyöntekijöiden kohdalla on lähinnä siinä, että Kan- kodit ovat selkeänä jatkumona helluntaiseurakuntien tekemälle päihdetyölle. Kan- kodit ovat näin ollen osana helluntaiseurakuntien toimintaa, kun taas katulähe-

tys on yhteiskristillisellä pohjalla. Molempien työn pohjana on kristillinen elämäntattamus ja Jumalan sana. Usko Jeesukseen, syntisten vapahtajaan, onkin se luja kallioperusta, jolle kaikkien ihmisten on turvallista rakentaa elämänsä.

Veikko Ripatti

Tiedote

Jyväskylän Katulähetys ry on parantanut palveluaan hankkimalla tarvaliikenneluvat paketti- ja kuorma-autolle. Liikenneluvat yhdessä arvonlisäverolliseen toimintaan siirtymisen kanssa mahdollistavat muuttotoiminnan aloittamisen.

Olemme myös hankkineet perälaitanostimella ja kopilla varustetun kuorma-auton sekä palkanneet ammattitaitoisen kuljettajan hoitamaan muuttopalvelua. Kuljettajan ohella työllistämme tarvittaessa muitakin palveluksessamme olevia yhdistel-

mätukityöllistettyjä henkilöitä muuttojen apumieheksi. Samalla kuorma-autolla hoidetaan myös Ruokapankki Joka-päiväisen leivän sekä EkoCenter Jyväskylä-tuotteiden ajot, joten muuttojen toimitusajoissa saattaa joskus olla pidentyksiä.

Alkuvaiheessa pyrimme keskittymään erityisesti ns. ”sosiaalisiin muuttoihin”, sosiaalitoimistojen ja seurakunnan diakoniatyön tilaamiin muuttoihin.

Muuttojen tilaukset Aulis Alangolta
puh: 040-7542626

HINNASTO: (Alv 0%)

Muutot kuorma-autolla:

Kuorma-auto	0,80•/km
Kuljettaja	25•/t
Apumiehet	15•/t

Muutot paketti-autolla:

Pakettiauto	0,50•/km
Muuttomiehet	15•/t

Tilauksia odotellen!

Jyväskylän Katulähetys ry

**Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)**

Katulähetysten joulukirkko

tiistaina 20.12. klo 9 Huhtasuon kirkossa

Ohjelma:

- Virsi 25 säkeet 1,2,5,7 ”Nyt seisahdun mä seimelles..”
- Alkusanat, synnintunnustus ja rukous; emeritus piispa Yrjö Sariola
- Virsi 30 kokonaan ”Maa on niin kaunis...”
- Armahdetut lauluryhmä kaksi laulua, johtaa Olli Mäki
- Jouluevankeliumi: Erja Moisio-Santamaa; Luukas 2:1-20
- Saarna; Piispa Yrjö Sariola
- Jouluvirsi ”Hiljaa, hiljaa, Joulun kellot kajahtaa...”
- Esirukous; Esko Jantunen
- Isän meidän ja Herran siunaus; Yrjö Sariola
- Loppuvirsi 21 kokonaan ”Enkeli taivaan lausui näin...”

Tilaisuuden juontaa emeritus piispa Yrjö Sariola

Kanttorina: Matti Mertanen

Tilaisuudet päätteeksi seurakuntasalissa Joulukahvit

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

**Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442
www.jyvaskylan-
katulahetys.fi**

Vapautetut

Jyväskylän
KATULÄHETYS

- Toimitus
Erkki Arvaja
Eero Tolvanen
Esko Jantunen
Seppo Riikonen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
erkki.arvaja@kanetti.fi
www.jyvaskylankatulahetys.fi

**Seuraava tiedotuslehti
1/2006 ilmestyy
15. päivänä helmikuuta.**

**Aineistot lehteen
30.1.2006 mennessä
osoitteella Kankitie 10,
40320 Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kanetti.fi
seppo.riikonen@jyvasky-
lankatulahetys.fi**